

stiger voldsomt. Dertil vil jeg klart sige, at det er meget naturligt, at hvis der bliver rykket væsentligt ved de økonomiske parametre, må selve strategien revurderes i overensstemmelse dermed. Men lige nu har vi altså ikke nogen forventninger om, at det bliver aktuelt, og for os er konklusionen derfor klar: Det vil kunne betale sig at gøre brug af Kyotoprotokollens fleksible mekanismer såsom Joint Implementation, Clean Development Mechanism og handel med udledningskvoter med udlandet. Selvfølgelig skal vi gøre brug af Kyotomekanismerne.

Det Konservative Folkeparti støtter regeringens intention om at få mest miljø for pengene. Hvis vi skulle følge oppositionens vilje og gennemføre reduktionerne inden for landets grænser, kunne alle borgere og virksomheder og erhvervsdrivende imødesee store omkostninger til skade for dansk konkurrenceevne, og det er som bekendt ikke den vej, den borgerlige regering vil gå, heller ikke inden for miljøpolitikken.

Kl. 18.50

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det har taget 10 års hårdt arbejde – 10 års hårdt internationalt samarbejde – at nå frem til en internationalt klimaaftale, der kan ratificeres og sættes i værk. De 10 års arbejde har gjort det muligt overhovedet at tro på, at vi kan få den menneskeskabte del af drivhuseffekten under kontrol.

At det overhovedet er lykkedes, er en præstation af de helt store, hvor man må takke både græsrodde og fremsynede, især i EU-landene, for deres vedholdenhed i den uendelige række af forsøg, der er blevet gjort på enten at forhindre, at der overhovedet kom en aftale, eller at få gjort den så løs, at den reelt ikke var noget værd. USA har arbejdet meget hårdt for det sidste – ikke alene, men sammen med en række andre store industrialiserede lande. Det lykkedes ikke at få skudt aftalen ned, men det lykkedes i nogen grad at få gjort den blødere, end godt er.

Hvis mange års arbejde ikke skal havne i en situation med alvorlig risiko for, at det i virkeligheden ikke fører til noget, er det derfor fuldstændig afgørende, at alle lande, der tilslutter sig aftalen, går ind i arbejdet med det klare perspektiv, at hver eneste investerede krone skal gå til reelle nedsættelser af udslippet af drivhusgasser. Det vil sige, at man skal afstå fra at købe varm luft og fra at kaste sig ud i den situation, hvor man juridisk og formelt måske nok kan si-

ge, at man overholder aftalen, men hvor man fuldstændig bryder med hele ideen i aftalen, som jo ikke har været en bogholderimæssig opgørelse, men derimod har været at sikre reelle reduktioner i udslippet af drivhusgasser.

Vi afviser selvfølgelig ikke i SF, at man kan bruge nogle af de fleksible mekanismer. Vi afviser ikke, at man kan bruge Joint Implementation, og vi afviser heller ikke, at man kan bruge CDM. Fornuftigt brugt kan begge de to mekanismer anvendes til fremsynet teknologioverførsel til andre lande. De kan sætte gang i en udvikling, der ligner den danske, i andre lande, og de kan også – i hvert fald i nogen udstrækning – komme de mest fremsynede produktioner i Danmark til gavn.

Når vi derimod kommer til kvoter, er det sådan, at skal handel med kvoter være en mekanisme, der fører til reduktioner i drivhusemissioner, er man nødt til at have et udgangspunkt, der hedder, at man ikke har nogen varm luft, man kan sælge af. Så er man nemlig ude i kreativt bogholderi og ikke i seriøst klimaarbejde, hvor man reelt arbejder sammen om at mindske udslippet af drivhusgasser, og det er derfor meget afgørende, at vi får regeringens svar på: Vil regeringen afstå fra at bruge danske skatte kroner eller andre midler til at købe varmluftkvoter med i Rusland eller andre lande?

Virksomhederne er bundet af EU's direktiv; de kan handle inden for EU's grænser. Men regeringen er jo frit stillet til at købe op andre steder og lægge det oveni, så derfor er det helt afgørende. Jeg vil gerne bede miljøministeren om at svare på, om miljøministeren vil garantere, at regeringen ikke vil gå ud og opkøbe kvoter.

Kl. 18.55

I den periode, hvor klimaforhandlingerne er pågået, er Danmark blevet et internationalt kendt land, som har markeret sig internationalt ved at være helt i front med energiteknologier, vedvarende energi, energieffektiviseringer, energibesparelser og afkobling af sammenhængen mellem vækst i bruttonationalproduktet og vækst i energiforbruget. Det er noget, der står gny om i udlandet. Det er noget, udlandet misunder os, og det er selvfølgelig helt klart, at den indsats, der skal gøres i de kommende år, skal bygge videre på det arbejde, der er gjort i årevis inden for disse områder, til gavn for miljøet og til gavn for dansk udvikling, dansk forskning, dansk produktion, dansk beskæftigelse og dansk eksport og valutaindtjening.